

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til fru Charlotte Dyremose.

Charlotte Dyremose (KF):

Også fra konservativ side kan vi støtte det her forslag varmt. Det er jo helt og aldeles afgørende for mennesker, at de kan blive bedømt på de reelle kompetencer og færdigheder, de har, naturligvis særlig, hvis man bedre tilegner sig viden gennem praktisk arbejde, end man gør det med en bog foran næsen.

Det er selvfølgelig en god forudsætning for at komme hurtigere igennem en uddannelse, at man rent faktisk kan nogle af de ting, som man skal lære på uddannelsen, og at man så kun behøver at lære resten, før man kan få sit eksamensbevis i hånden. Det sparer selvfølgelig ressourcer, både for uddannelsesinstitutionen og for den enkelte, og det sparer tid, og det giver mulighed for at komme ud på jobmarkedet eller tilbage til det job, som man egentlig bare gerne vil blive bedre til at passe. Det giver også en bedre tilskyndelse til at tage en uddannelse, fordi man reelt føler, at man kan bruge det, man kan, og det, man har lært med sine hænder, i uddannelsen, og man får det skulderklap, som man selvfølgelig har fortjent for de kompetencer, man har, uanset hvordan man har fået dem.

Så giver det selvfølgelig også en tilskyndelse til f.eks. at deltage i frivilligt arbejde og gennem det frivillige arbejde at lære nogle af de ting, som man så kan bruge i sit fremtidige arbejdsliv. Det giver også virksomhederne en reel viden om, hvad den enkelte medarbejder kan, hvilket selvfølgelig også kan være fremmende for den enkelte medarbejders karriere, fordi man nu kan få et stykke papir på det, man kan, og det er derfor en anerkendelse af, at man faktisk har tilegnet sig nogle kundskaber, netop via f.eks. frivilligt arbejde eller via det arbejde, man har foretaget med hænderne.

Det giver altså en anerkendelse af den indsats, den enkelte har gjort, uanset om vedkommendes spidskompetence, altså der, hvor han eller hun er særlig dygtig, er bag bøgerne, bag skrivebordet, eller er i form af det praktiske arbejde. Derfor er det her også en anerkendelse af den værdi for samfundet, som håndens arbejde har.

Vi synes, det er et rigtig godt forslag, og vi glæder os til, at det forhåbentlig vil give mange flere mennesker en tilskyndelse til at få anerkendt de kompetencer, de har, uanset om de skal

bruge det i deres videre arbejdsliv eller det er en del af en fremtidig uddannelse. Måske vil det også kunne få nogle til at gå tilbage til et uddannelsessystem, som de måske i første omgang ikke syntes var særlig rart, dengang de stiftede bekendtskab med det, fordi det ikke passede til den måde, som de bedst tilegnede sig læring på. Det vil det her forhåbentlig også være med til at rette op på, så vi støtter forslaget varmt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Den næste ordfører er fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

I Det Radikale Venstre oplever vi forslaget her som en gang pudsning af radikalt arvesølv. Det er meget afgørende for voksne at få anerkendt de kompetencer, man har, uanset hvor man har skaffet sig dem, og det er vigtigt, at andre kan sætte navn og værdi på det, man lærer mange forskellige steder i løbet af ens voksenliv. Det vil selvfølgelig i vid udstrækning være i form af formel uddannelse, men det vil forhåbentlig i lige så vid udstrækning kunne være de steder, hvor man i øvrigt begår sig, f.eks. som træner i fodbold for de små eller som frivillig i forbindelse med ældreplejen; det kan være i en lang, lang række forskellige sammenhænge, man lærer og tilegner sig ting.

Vi synes, at forslaget er et rigtig godt forslag, fordi det giver mulighed for, at nogle af dem, som har taget mindst på uddannelseshylderne, kan få en ny adgang til uddannelse, og fordi det er et nyt springbræt med hensyn til at vide, hvilken vej man skal gå næste gang. Vi synes også, det er vigtigt med henblik på fleksibiliteten i ens arbejdsliv og ens samfundsliv, at man ikke er bundet af det, man har lært ét sted, og partout skal gå én vej, men at man i stedet for kan få det, man kan, sat ind i en større sammenhæng.

Kl. 11.40

Vi håber meget, at de tilskud, som gives til det, er tilstrækkelige til, at institutionerne vil prioritere opgaven. Det er jo en balance mellem at få uddannelsesinstitutionerne til at foretage vurderingen og en objektiv vurdering af, hvad den enkelte kan. Det vil formodentlig være sådan, at den enkelte uddannelsesinstitution synes, at dens måde at opnå kompetencerne på er en rigtig og god måde, og derfor kræver det selvfølgelig et vidsyn og en respekt for den mangfoldighed af læringsmåder, der findes for det enkelte menneske.